

عنوان مقاله:

روایتی دیگر از تحول شخصیت و شعر سنایی

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی، دوره 15، شماره 33 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

سید مهدی زرقانی - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

امیر محمد اردمه - دانشجوی کارشناسی ارشد، زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده مساله ما در این مقاله بازخوانی تحول شعر و شخصیت سنایی است. این تحقیق با تمرکز بر تحلیل محتوای قصاید سنایی و بررسی سیر تاریخی و ممدوحان آن ها مسیر تحول سنایی را بررسی می کند. مقاله نشان می دهد که بر خلاف آن چه عموماً پنداشته می شود، علت ترک غزنه نه تحول روحی شاعر به سوی زهد بلکه عدم موفقیت او در یافتن ممدوحانی است که نیازهای مادی او را تامین کنند. او غزنه را در جستجوی ممدوحان مناسب ترک کرد و با عنایت به اینکه هنوز شاعر چندان مشهوری نبود و مهاجرت شاعران دیگر به شهرهای دور از خراسان هم چندان موفقیت آمیز نبود، تصمیم گرفت در خراسان بماند. منتها اقتضای ممدوحان تازه تغییر در ساختار بلاغی و مضمونی قصاید بود و از این جا نقش سنایی به عنوان طرح بوطیقای قصیده مدحی - اندرزی آغاز می شود. شخصیت شاعری سنایی در حوزه قصاید با شخصیت شاعری او در حوزه غزل متفاوت است اما جمع بین این دو شخصیت را باید در مثنوی های او سراغ گرفت. بدین ترتیب نقش سنایی در تحول شعر فارسی بیشتر از آن که دارای بعد ایدئولوژیک باشد، دارای بعد رتوریک است. بزرگی او در شاعری است تا عارفی.

کلمات کلیدی:

سنایی غزنوی، قصیده فارسی، تحول شخصیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766502>

